

βοῦς, ἐπ' αὐτῆς δὲ εἶναι μέγας τις κάδος· οἱ ἄνδρες σηκόνουν μακρὰς στενάς κλίμακας, διὰ τῶν ὁποίων ἀναβαίνουν εἰς τὰ δένδρα, καὶ ἀφοῦ γεμίσωσι τὰ καλάθια τῶν ἀπὸ σταφύλια, τὰ ῥίπτουν κάτω εἰς τὰς γυναῖκας, αἵτινες τὰ κενόνουν εἰς τὸν κάδον. Ἀστεῖσμοι ἔχει περιχαρῆ τραγῳδία ἐλαφροῦντων τῶν τρυγητῶν τοὺς κόλπους, ἐνῶ ὁ κύριος, με σιωπὴν ἐπιβλέπων, στοχάζεται τὴν πρόοδον τοῦ τρυγους, καὶ λογαριάζει τὸν οἶνον, ὅσον πιθανῶς θέλει ἐκβάλλειν.

Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως διαφέρει τῶν χωρικῶν ἡ κατάστασις κατὰ τὸ κλίμα, τὴν τοποθεσίαν, καὶ τὴν φύσιν τῆς γῆς. Εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ἀβρουζίου (Abruzzo) οἱ κάτοικοι εἶναι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ποιμένες, οἵτινες μετοικοῦν ἐτησίως ὁμοῦ μετὰ τὰ ποιμνία τῶν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πουγλίας. Αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τοὺς συνοδεύουν, ἔχουσι βοῦς εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι διαφόρων εἰδῶν τυρίον ἀπὸ γάλα προβάτων, ἀγελάδων, καὶ βουβάλων, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶναι περίφημοι. Οἱ ὄρεινοί οὗτοι εἶναι τίμιον, λιτόν, φιλόπονον γένος· οἱ ἄνδρες ἐνδύονται μετὰ προβάς, καὶ πάμπολλοι αὐτῶν βλέπονται τὰ Χριστούγεννα εἰς τὰς ῥύμας τῆς Νεαπόλεως, παίζοντες τὴν ἐξ ἀσκῶν αὐτῶν τῶν πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς.

Ἄλλο γένος ἰδιαιτέρον εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς μεγάλης ἐπαρχίας Καλαβρίας. Ἄνδρες, εὐρωστοί, καὶ ὑπερήφανοι, δὲν ἐργάζονται παρά ὀλίγον, ζοῦν δὲ λιτῶς. Ἄν καὶ ἦν εὐθνη αἱ ζωοτροφίαι, τὰ ἡμερομίσθια ὅμως εἶναι τόσον οὐτιδανά, ὥστε οἱ ἐργάται δὲν ἔχον τὸν τρόπον ν' ἀγοράζωσι κρέας, τυρὸν, ἢ βούτυρον· τοῦ χωρικοῦ τῆς Καλαβρίας τὸ γεῦμα συνίσταται γενικῶς ἀπὸ μίαν χειρὰν λυπηνάρια, ὀλίγα κάστανα, ἔχουσι οὐγγίας ἄρτος· ἐνίοτε προσθέτει ἔτι τὸ κρασίον. Οἱ πρὸς τὴν παραλίαν κάτοικοι διάγνουν ὀλιγοῦν καλῆτερα. Ὁ Καλαβρὸς ὅμως δὲν καταδέχεται νὰ ψωμοζήτησῃ· προτιμᾷ νὰ ληστεύῃ ἐπὶ τῆς λεωφόρου.

Οἱ Σικελῖοι χωρικοί, μάλιστα δὲ οἱ εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς νήσου, εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν ἔτι χειροτέραν παρά οἱ Καλαβροί. Αἱ πόλεις καὶ κῶμαι βροῦν ἀπὸ ψωμοζήτας, ἔχουσι ἀθλιότητος καὶ ἀκόλουθος διαφθορὰ τῶν πτωχοτέρων κλάσεων εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτοι. Ἐνῶ τῆς νήσου τὰ παράλια ἀφθονοῦν ἀπὸ τρυφηλῶν ἔχει πολὺ ἀνθρώπους πόλεις, τῶν ὁποίων ὅμως οἱ ἡμίσεις κάτοικοι εἶναι σχεδὸν ψωμοζῆται, τοῦ ἐνδοτέρου αἱ καρποφόροι κοιλάδες ἀφίνονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀκαλλιεργητοί, καθότι οἱ ὀλίγοι γεωργοὶ συλλογίζονται μόνον ν' ἀποκτήσωσι τὰ πρὸς ζωὴν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἔχουσι ὄχι νὰ πληθύνωσι τὰ προϊόντα τῆς γῆς τῶν, τὰ ὁποῖα δὲν

ἔχον πῶς νὰ πωλήσωσι. Ἡ παντελής ἔλλειψις δρόμων ἢ μέσων συγκοινωνίας, ἢ στέρησις κεφαλαίων, τῶν μεγάλων κτητόρων ἢ ὀκνηρία, οἱ τῆς ἐξαγωγῆς ἀνόητοι περιορισμοί, καὶ ἄλλα αἷτια διάφορα, συντελοῦν εἰς τὸν παντελῆ ὀλεθρον τῆς Σικελικῆς γεωργίας.

Καθ' ὅλον τὸ βασιλείον τῆς Νεαπόλεως ἡ γῆ πληροῦναι φόρον βαρύτερον, ἀναβαίνοντα εἰς περίπου ἐν τρίτον τοῦ ἐκτιμωμένου ἐνοικίω τῶν ὑποστατικῶν, εἴτε καλλιεργημένων, εἴτε ὄχι.

ΘΑΤΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Τὸ ὠρολόγιον κτυπᾷ 17,160 φορές τὴν ὥραν· 411,840 φορές τὴν ἡμέραν· ἔχει 150,424,560 φορές τὸν χρόνον, ἢ τὰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας.

Κάποτε τὰ ὠρολόγια, ἐάν τις τὰ προσέχη, δουλεύουν 100 ἔτη. Ὅσα διαρκοῦν τοσοῦτον, κτυποῦν εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπάρξεώς των 15,042,456,000 φορές. Ἄν εἶναι παράδοξον ὅτι ἀπὸ τὸ πολὺ κτύπημα δὲν κατασυντρίβονται εἰς τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τοῦ καιροῦ;

Τὸ ὠρολόγιον εἶναι καμωμένον ἀπὸ σκληρὸν μέταλλον. Ἄλλ' ἐγὼ ἐξέσω νὰ σὲ εἶπω περὶ μηχανῆς τινός, ἡ ὁποία εἶναι καμωμένη ἀπὸ κατὰ ὄχι τόσον σκληρὸν, ὅσον ὁ χάλυψ ἢ ὁ χαλκός· δὲν εἶναι πολὺ σκληρότερον παρά ἡ σὰρξ τοῦ βραχίονός σου. Μ' ὅλον τοῦτο, κτυπᾷ ὑπὲρ τὰς 5000 φορές τὴν ὥραν· 120,000 φορές τὴν ἡμέραν· ἔχει 43,830,000 φορές τὸν χρόνον. Φαντάζεται ἴσως ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ ἐσχάτη αὕτη μηχανή, οἷσα μαλακώτερα τῆς ἄλλης, παλαιόνη ἔχει ταχύτερα. Ἄλλ' ὄχι, δὲν παλαιόνη. Ἐνίοτε, ἂν καὶ σπανίως, διαρκεῖ 100 ἔτη· εἰς τοιαύτην δὲ περιστασίαν, κτυπᾷ 4,383,000,000 φορές.

Ἀκόμη ἓνα λόγον ἔχω νὰ σὲ εἶπω. Τὴν μηχανὴν ταύτην μηχανὴν ἔχεις καὶ σὺ ἐπάνω σου. Μὴ τὴν ζητήσης εἰς τὸ πουργίον σου, διότι δὲν εἶν' ἐκεῖ. Εἶναι μέσα εἰς τὸ σῶμά σου· ἐμπορεῖς νὰ αἰσθανθῆς αὐτὴν νὰ κτυπᾷ· εἶναι ἡ καρδιά σου!

ΛΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΗΡΕΤΑΙ.—Εἰς παραίνεσιν τινὰ τοῦ σημερινοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως εὐρίσκονται τὰ ἐφεξῆς σημαντικὰ λόγια.—“Ὅποιος δαλεῦει τὴν πατρίδα του εἰλικρινῶς, ἀφίνει ὄνομα καλόν, τὸ ὁποῖον εὐωδία ὀλόκληρον ἑκατοντάδα αἰῶνων· ὁ δὲ ἄλλῶς πράττων, ἀφίνει ὄνομα, τὸ ὁποῖον βρωμεῖ διὰ μυριάδας ἐτῶν.”

Ὅποιος ἀνησυχεῖ μόνον διότι δὲν ἔχει ὅσα ἐπιθυμεῖ, οὐδέποτε θέλει ἡσυχάσειν ἕωσοῦ νὰ γένη φρονιμώτερος.